

POSĄDZANIE (17) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

sg N posądzani(e) (4). ◇ *G* posądzaniã (4). ◇ [*D* posądzaniu.] ◇ *A* posądzani(e) (3). ◇ *L* posądzaniu (3). ◇ *pl N* posądzaniã (1). ◇ *A* posądzaniã (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Pomawianie, negatywne ocenianie (14) : *GlabGad* N6; *SkarŻyw* 107; Wyliczenie krotkie grzechow przeciwko Dzięsięciorgu Przykazaniu Bożemu popełnionych. [...] Przeciwko Dzięwiąte^{mu} y Dzięsiątemu. [...] Obmowy/ ábo ich słuchanie z pochwaleniem. Poładzania fkwápliwe. *LatHar* 118, 135 *marg.*

posądzanie kogo (4): *Y* rozumiał temu Pan/ iż tho rzecz iest káżdemu szkodliwa á iemu przykra/ vmyśl á poładzanie takiego człowieka káżdego *RejPos* 172v; Náuczał w rozmowách swoich Świętych duřom pożytecznych/ áby się ná żadne^{go} poładzania (by dobrze iego zły vczynek widzieli) nie vkwapiáli. *SkarŻyw* 99, 99; *WujNT* 784.

posądzanie czyje [*w tym: G sb* (1), *ai poss* (1), *pron poss* (1)] (3): *RejPos* 308; wzgorřzeni [...] nietylo się w onym omylnym poładzaniu swym vpamiętáli: ále się też y ná potym przeřtrzegli *SkarŻyw* 108; *LatHar* 253.

W połączeniu szeregowym (1): [*řw. Niceta*] nienawiść/ zazdrość/ obmowy/ poładzania/ dáleko od siebie oddalał. *SkarŻyw* 298.

Szeregi: »obmowa i posądzanie« (1): *Y* wiele innjch z Alexándryiej żywotá zte^{go} przykádau [*Jana řw.*] popráwuiąc około obmowy y poładzania więtlzą przeřtroę y pilność mieli. *SkarŻyw* 108. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

»pomawianie i posądzanie« (1): odwodzi ode wřzego grzechu: ále miánowicie od przeberania w ofobách od pomawiania y poładzania drugich *WujNT* 784.

»potępienie i posądzanie« (1): [*řw. Witalis*] Rádził/ aby się ná potępienie y poładzanie nie fkwapiáli/ zwłázczá ná duchowne. *SkarŻyw* 107.

»posądzanie i przymowki« (1): Iestli záię idzie o ludzkie posądzania y przymowki/ á kto kiedy wřzytkim dogodzi? *LatHar* 253.

»szemranie a posądzanie« (1): Pan nic niedbáiąc ná ono řzemranie á ná ono poładzanie złořnikow onych/ řzedł przedsię ná żádość człowieka onego do domu iego. *RejPos* 308.

2. Ocenianie, wydawanie opinii (3) : Iest ielczce przeřzkodá do mądrości poładzanie prędkie *SkarKazSej* 662a, 662a *marg*; [A tej nauki nie przyimuią ku posądzaniu albo inszych ku rozsádku podawaniu, ale ku temu, iżby się ná nią za pomocá Bożą do řmierci rządzili. *AktaSynod* I 183].

posądzanie czego z czego [= *na podstawie czego*] (1): trzeba baczyć iż nie będzie dořtáteczne poładzanie dobroci albo złořci człowieka przyrodzenia, z iednego tilko członka *GlabGad* Mv.

Synonimy. **1.** *hańbienie, lzenie, obmowa, osądzanie, osoczenie, pomawianie, posromocenie, potwarstwo, potwarz, sromocenie, uwłoctwo, uwłoczenie, zelzenie, zesromocenie, znieważanie.*

Cf **POSĄDZAĆ**